

4
Svatováclavská

Stráž

Pol.
Vojenský včadeoký
ústav,
Praha XI., Museum Osyb

Časopis katolických legionářů, jejich přátel, hraničářů a vojáků v záloze

V Praze, 15. listopadu 1937 • Ročník I. • Číslo 10

Redakce a administrace v Praze II., ulice u Půjčovny 4

Dr. D. Fr. Polanský:

Legionářská spolupráce

Jak samozřejmě, pozvali jsme na svůj zemský sjezd všechny legionářské organizace, s nimiž i jinak v otázkách všelegionářských spolupracujeme – a jak dále samozřejmě, také se všechny tyto organizace aspoň některé složky našich sjezdových slavností zúčastnily. Co však působilo obzvláště mile a pro přítomnou nelegionářskou veřejnost přesvědčivě, byla účast zástupce Cs. Obce legionářské br. Dra Viktora Svobody a jeho srdečný projev na naší valné hromadě. Již jsem napsal v 1. čísle Svatováclavské Stráže o dvojím smyslu katol. legionářské organizace v naší vlasti: vztah k ostatnímu legionářství a vztah k ostatnímu katolickému živlu. Položil-li br. Dr. Svoboda obzvláštní důraz na okolnost, že jest zcela přirozeným, jdou-li různé legionářské skupiny různými terény a že tím nikterak není řečeno, že by láska a obětavá služba vlasti a národu byla u jedněch menší než u druhých, tedy tím se vlastně vyslovil pro obdobnou a zcela analogickou koncepci přítomného úkolu legionářstva, jak ji i my chápeme. Škoda, že se při téže příležitosti neujali slova též zástupci dalších legionářských organizací, zejména Nezávislé Jednoty. Jistě by se rovněž nevysslovili proti a co se nás týče, jsme i bez výslovného projevu o tom přesvědčeni. Ale právě pro nelegionáře byla by takto zřetelně projevovaná vůle nehašeti se poučnou, příkladnou a povzbudivou. I pro náš katolický tábor by v tomto směru trochu povzbuzení nebylo na škodu. Jest přirozeno, že v denním shonu a snažení třeba i za společným cílem často narazí jeden na druhého: jsou různé názory tam-

Dr. J. Krlin:

Na okraj zdařilého sjezdu

I ten, kdo si představoval náš sjezd v nejružovějších barvách, byl mile překvapen a jeho představy byly daleko převýšeny skutečností: Sjezd imponoval netoliko po stránce vnější vysokou návštěvou, řádným uspořádáním, nýbrž i po stránce vnitřní, duchem, v němž vše postupovalo, a který je nejlepší zárukou do budoucnosti. A to poznání je právě nejlepším ovocem sjezdování.

Život legionářů byl obětí přinášenou z lásky společně velké ideje. Po návratu do osvobozené vlasti věleli se legionáři v národní organism a tvoří s ním jeden celek. Tato jednota a vůle po ní byla cítit ze všech řečí na sjezdu proslovených. Nejednalo se o stížnostech, všechny řeči mířily ke kladu: Je nutno urovnávat rozpory, budovat mosty ke shodě, býti živlem svornosti, taková byla ústřední myšlenka. A je nutno to zdůraznit tím spíše, že do tohoto programu kladu a práce byla zapjata skupina přátel legionářů, která konala při sjezdu svoji ustavující schůzi, a která má cílem kráčet po boku legionářů za vítězství týchž úmyslů a programu. Upravdě nebylo lze výrazněji dát na jevo toto přání než darováním svatováclavského praporu katolickým legionářům. Bylo to zjevné potvrzení úmluvy a slib, který zavazuje všechny v jednom duchu a v jedné práci.

Poslání katolického legionáře jest i diktováno láskou k duším a jistě ne nadarmo zdobí jeho prapor sv. Václav.

Uznesená svatováclavská tradice je jistou cestou pro každého, kdo chce přispět k růstu svého národa a svého státu. Osobním ztužením charakteru vojáka v duchu svatováclavském se nejvíce vykoná pro posílení prostředí a tím celku. Věrnost na tomto duchu založená jest nerozborná. To bylo řečeno i ndp. arcibiskupem kardinálem drem Kašparem i některými sjezdovými řečníky, a ti, kteří mají za sebou život těžký a plný obětí to i chápali. To jest i zárukou hlubokého bratrství nejen legionářského, nýbrž širšího, bratrství tvořivého a radostného.

A je nutno vytknouti ještě jeden poznatek: Katoličtí legionáři a jejich přátelé, jichž je již početný zástup, slíbili pomoc těm, kteří v pohraničních okresech s nejeanou obětí hájí češství i svatováclavské dědictví, hraničářům. Dp. Mlejnek, kaplan z Teplíc-Sanova, vystihující ve své řeči tuto spolupráci, se ani nenadál tak sportovního slibu, jakého se mu dostalo. Úkolem našich hraničářů je být vojáky a to velice zdatnými a odvážnými a nelekajícími se žádných obětí. Jsou postaveni do cizího prostředí, a to doma, jako světla a jako obranná hráz.

Jsou vystaveni mnohým útokům. My katolíci jsme leckdy nechápali dosti odpovědné poslání katolíků žijících v pohraničí, a nevěnovali jsme jim té pozornosti, jakou jsme jim povinni za jejich práci a neumdlévající vytrvalost. Legionáři a jejich přátelé si uvědomují, poněvadž jiným způsobem bojovali za národní ideály, že jsou povinni spojit se s nimi a společně postupovat. Proto jeden list spojuje a bude všechny spojovat a prohlubovat přesvědčení, stavět. Nejpevnějším svorníkem je právě věrnost národnímu ideálům na základě věrnosti ideji svatováclavské. Dnové pražského sjezdu byly povznášející, ale nadšení nesmí vyprchat. Ti dnové zavazují a jistě se stali východiskem práce, ze které bude mít prospěch celý národ i stát. Každý musí býti na svém místě a na něm se uplatnit.

Průběh našich slavností

Posvěcení nového praporu katolických legionářů stalo se opravdu velkolepou manifestací a jedinečnou příležitostí dokázat pravdivost hesla: „Co katolík, to vlastenec.“ Slavnost byla skvělou propagací hrannosti katolické složky národa. Již ranní průvod ze Strahovského nádvoří do velechrámu sv. Víta na hrad pražský, tím více pak velkolepý průvod Prahou, konaný po posvěcení praporu, stal se mohutnou manifestací pro heslo, jež nese nový legionářský prapor: *Věrní vlasti, věrní Církvi, věrní národu*, jež má ve svém štítě i křesťanské lidové hnutí. Manifestace byla tím radostnější, že byla v den výročí naší samostatnosti.

Njdp. kardinál posvětil nový prapor.

Ve čtvrtek ráno seřadil se na nádvoří strahovského kláštera průvod, který vyšel do velechrámu sv. Víta. V čele nesená byla mezi čestnou stráží legionářů s tasenými šavlemi státní vlajka. Za ní následovali legionáři ze všech bojišť, příslušníci domobrany, deputace spolků s prapory. Nový prapor nesly družičky. V chrámu sv. Víta zaujali legionáři čestné místo kolem hrobky českých králů, místa u hlavního oltáře vyhrazena byla generalitě, důstojnictvu a zástupcům legionářů.

Mezitím u vchodu do velechrámu shromáždili se členové metropolitní kapituly svatovítské s oběma světečními biskupy, aby přivítali J. Em. njdp. kardinála Dr. K. Kašpara, který přijel z residence ve svém voze. Njdp. kardinál sloužil pak mši sv. za blaho naší vlasti se slavným „Bože, chváleme Tebe“.

Po mši sv. njdp. kardinál posvětil nový prapor. Slavnostního obřadu účastnila se celá nejhd. metropolitní kapitula. Čestnou stráž stáli při obřadu vedoucí funkcionáři katolických legionářů s kmotrou praporu pí R. Rücklovou i čest. dámským výborem, tjímž byl nový prapor potom slavnostně předán.

„Raději smrt, než byste vydali svatováclavský prapor v ruce nepřítel.“

Po svěcení, předáváje prapor do rukou katolických legionářů, učinil njdp. kardinál projev. Mimo jiné pravil: „Neste svůj prapor, na němž máte obraz sv. Václava, k jeho cti a v jeho stopách. Sv. Václav budiž vám příkladem věrnosti i statečnosti. Věrnosti k Církvi, vlasti a národu, tak jak to je napsáno na vašem praporu. Prapor je symbolem odvahy a síly. Vojín, který třímá v ruce prapor, nese jej k vítězství. Raději svůj život obětuje, než by jej vydal v ruce nepřítel. Také vám platí slova:

raději smrt, než byste vydali tento posvátný svatováclavský prapor v ruce nepřítel. Neste jej k vítězství, následující příkladu sv. Václava. Naučte se milovat svůj národ, vlast i Církev tak, jak je miloval sv. Václav. Jedině tehdy, budou-li Čechové následovatí tohoto příkladu, sv. Václav, moený ochránce své vlasti, „nedá zahynouti nám ni budoucím.“ J. Em. nakonec udělila všem sv. požehnání a odejela do své residence.

Na hrobě dědice české země.

Posvěcený prapor přenesen byl pak do kaple svatováclavské, kde na hrobě sv. Václava vykonal pobožnost plukovník duchovní služby Msgre J. Kubáň. Učinil projev, v němž navázal na slova njdp. kardinála a připomněl slavnou tisíciletou svatováclavskou národní tradici, vylíčil mistrnými slovy všechny fáze našeho národního osvobození. Zdůraznil statečnost a odhodlanost sv. Václava, znovu připomínaje, že půjdeme-li cestou svatováclavskou, nezahyneme. Nakonec vykonal modlitby k sv. patronům českým a pomodlil se za všechny legionáře a oběti války.

Slavnostního svěcení zúčastnili se generálové Fiala a Gajdoš za ministerstvo Národní obrany, dále delegace jednotlivých útvarů vojenských a legionářských: škpt. Hladký za vojenskou kancelář presidenta republiky, delegace 6. p. pl. mjr. Halama a škpt. Sindler z Olomouce, mjr. Holas za 151. děl pl., z hlavního štábu mjr. Meisl, za hradní stráž škpt. Řeháček, major četnictva J. Ševčík za ZCV, kpt. Routner za Klub Starodružníků, Msgre J. Kratina za Svaz Národních gard, plk. Voců za Svaz invalidů, mjr. Běhal za Sdružení pluků svobody, škpt. Mertl z kanceláře čs. legií, Ing. Joachim za Svaz čsl. důstojnictva, delegace Svazu střeleců a pod.

Presidium čsl. strany lidové zastupoval generální tajemník F. Kliment, primátora pražského náměstek Msgre Al. Tyllinek; byli tu zástupci všech katolických spolků, Mariánských družin, SKM, velkou účast měli Orlové a krojované skupiny, jež dávaly celé slavnosti nádherný rámeček.

Velkolepý průvod Prahou.

Po 10. hodině vyšel z Hradu průvod katolických legionářů a jejich přátel, který byl sledován s neobyčejnou pozorností celou Prahou. V čele jel oddíl legionářů na koních. Poslanec-legionář K. Hintermüller jel vpředu se státní vlajkou. Za legionářskou jízdou jela se

peramenty, osobní zájmy atd. Důležité však jest, aby si byl každý stále vědom velkého společného cíle, aby byl vždy ochoten tomuto cíli podřídit svoji osobu a aby ochranu svých osobních zájmů nehnal příliš daleko. Takový byl a jest legionářský princip, takový jest i princip katolické spolupráce. Jest si jen přáti a pracovat k tomu, aby princip tento nezůstal teorií, nýbrž aby co nejvíce zakotvil a se uplatnil ve skutečném životě přítomné a budoucí doby.

Oficiální zastoupení na našich slavnostech

Československá Obec Legionářská,
Československá strana lidová v Čechách,
Čsl. Národní Střelecký Svaz,
Dělostřelecký pluk č. 151,
Hlavní štáb MNO,
Hradní Stráž,
Jednota katolických tovaryšů,
Kancelář Československých Legií,
Kruh francouzských legionářů,
Kruh legionářů židovského původu,
Kruh srbských legionářů,
Kruh Starodružníků,
Mariánská Družina,
Národní Garda číslo 160,
Nezávislá jednota čs. legionářů,
Orelská Jízda v Praze,
Památník Osvobození,
Pěší pluk čís. 6,
Posádkové velitelství Velké Prahy,
Rada katolických žen,
Redakce Lidových Listů v Praze,
Sdružení italských legionářů,
Sdružení pluků Stráže Svobody z r. 1918 až 1919,
Svaz čsl. důstojnictva,
Svaz lidových poštovních zaměstnanců,
Svaz lidových živnostníků a obchodníků,
Svaz Národních Gard RCS.,
Svaz invalidů československých Legií,
Ústředí křesťanských odborových organizací,
Velitelství I. sboru,
Vojenská kancelář presidenta republiky,
Východočeská orelská župa Brynychova,

Pozdravný telegram ministra Srámka našemu sjezdu. Přeji vřele činnosti Ústřední jednoty našich legionářů, aby pod posvěceným praporem svatováclavským nově nabyta rozmachem z do členstva i co do úspěchů ve prospěch bratrstva a celé vlasti. Jsme na váš hrdí, a silami celého hnutí budeme vám pomáhati. Pane Bože houšť.

J. M. njdp. opat Zavoral zaslal předsedovi sjezdu telegram tohoto znění „Za projev oddanosti katolickým legionářům srdečně děkuje opat Zavoral.“

standartou Orelská jízda. Následovala Národní garda, malebná skupina národních krojů, hosté, důstojníci Národní gardy a naší armády. Za legionářskou hudbou kráčely kmotry praporu a čestný dámský výbor. Uprostřed čestné legionářské stráže byl nesen posvěcený prapor. Jádrem průvodu byli katoličtí legionáři, kteří svými historickými kroji všech spojeneckých armád budili živou pozornost, za nimi následoval oddíl orelský, za ním pak šli katoličtí tovaryši, spolky, delegace a pod. Průvod prošel Klárovem, přes Mánesův most, Kaprovou ulicí k Staroměstské radnici, kde byl utvořen čestný spalír. Deputace legionářů a našich radničních zástupců odebrala se pak dovnitř, aby položila

věvec na hrob Neznámého vojína.

Od Staroměstské radnice pokračoval průvod Platněřskou ulicí kolem kostela Křížovníků po nábřeží k Národnímu divadlu, po Národní třídě do Spálené ulice, na Karlovo náměstí až k paláci „Charitas“, kde byla zahrána státní hymna. Byl prvním veřejným vystoupením katolických legionářů a Prahu nadchl a uchvátil. Byla to jedinečná manifestace katolíků pro brannost národa.

*

Po společném obědě o 2. hod. odpol. konala se ve dvoraně paláce „Charitas“ výroční valná hromada českého zem. svazu „Ústřední Jednoty čs. legionářů“ a zároveň ustavující valná hromada „Jednoty přátel katolických legionářů v zemi České“. Účast byla neobyčejně velká, zejména četné delegace přišly z pohraničí, takže celé desítky pražských účastníků musely odejít, nemohouce se do místnosti dostat.

Valnou hromadu zahájil Dr. Polanský, který vzpomněl zesnulého presidenta Osvoboditele T. G. Masaryka a všech legionářů — obětí války. Přítomní uctili vzpomínku povstáním. Pak byly čteny pozdravné příspisy, jichž se valné hromadě dostalo od p. ministra Msgr. Dra Šrámka, p. ministra Ing. Dostálka, z vojenské kanceláře presidenta republiky, od opata Dr. Zavorala, od předsedy čsl. strany lidové posl. Msgr. B. Staška, Dr. J. J. Rückla, od posádkového velitelství hl. města Prahy atd. Potleskem přivítán byl přípis velitele pluku knížete Václava svatého a pozdravy všech pluků, jež nesou slavná jména z legionářských dějin.

Za moravský zem. svaz promluvil řídící učitel Pavlík, načež se ujal slova zástupce Československé obce legionářské Dr. Dikt. Svoboda, jehož řeč byla přijata s bouřlivým souhlasem. Zejména když připomněl, že legionáři v bojích cítili všichni národní povinnost, a toto vědo-

mí bylo tak silné, že překonávalo všechny rozdíly politické i náboženské.

Na frontách byli legionáři svorní, proč by nemohli svorní být a navzájem spolupracovat i nyní, v osvobozené vlasti? Řečník zdůraznil: Všichni jsme legionáři, všichni jsme bratři: chovejme se dle toho, podejme si ruce pro spolupráci, aby velká myšlenka bratrství legionářského a lásky pronikla zvláště v dnešních velkých a vážných dobách, celou naší vlastí.

Slavnostní řeč přednesl vedoucí redaktor „Lidových listů“ Dr. Josef Doležal, který pravil, že úkolem naší mladé generace je zachovati dědictví 28. října. Ale to není lehký úkol. Už dnes, za dvacet let republiky, byly uloženy národu oběti, aby tento odkaz nebyl ztracen. Mluvě pak o demokracii, jež je jedinou zárukou samostatnosti našeho státu, pravil, že dobrovolná jednota dovede se spojit v daleko větší energii, než jednota násilím vynucená.

Velmi obsírně probral pak svatováclavskou tradici, jež 1000 let žije v českém národě, jež je tisíciletou historií našeho národa a důkazem o tisícileté její branné schopnosti.

Tisíciletá tradice svatováclavská úplně zastírá dnes válečnou tradici husitskou. Zmínuje se o legiích, pravil Dr. Doležal, že tehdy stal se div: z masy zajatců vytvořila se rázem armáda s politickým i vojenským skvělým vedením, lepší, než armády odporce, staletí pěstované. V legiích byly dvě tradice: svatováclavská a husitská. Svatováclavská tradice, má přednější místo. Je to tradice, která je programem katolíků ve svobodném státě. Je to tradice živá: křesťanská, národní a sociálně spravedlivá. Všechny zápasy jsme dosud vybojovali pod praporem svatováclavským a uchráníme se i všech nebezpečí dnešní doby, komunismu i novopohanství, půjdeme-li v tradici svatováclavské nadále.

Po projevu Dr. Doležala shromáždění spontánně zapělo chorál: „Svatý Václave“.

Po něm promluvil nadšený a obětavý legionářský pracovník Josef Kříklava, který v hrubých rysech nastínil program budoucí činnosti jak katolických legionářů, tak i jejich přátel v Čechách. Temperamentním svým způsobem dovedl Kříklava účastníky přímo fascinovat, čím získal si jak mezi legionáři tak i ostatními velkými sympatií, takže bráskové s ohromným nadšením již předem prolašovali jej svým jednatelem. Za katolické živnostníky učinil projev delegát jejich pan kom. rada Krebs.

Po volbách do obou sborů, které byly naprosto jednomyslné a přímo spontánně provedené a jejichž výsledek otiskujeme na jiném místě, přihlásil se o slovo

Br. Dominik Matějka

Jeden ze zakladatelů Ústřední jednoty čsl. legionářů-katolíků a předseda vršovické skupiny, Dominik Matějka, francouzský legionář, dožil se 30. října t. r. 65. let svého křesťanského života.

Prodělal světovou válku na srbské frontě, zažil, lépe řečeno přežil zajatecký pochod hladu a smrti Albanií a pak přešel do zajateckého tábora na ostrov Asinaru, odkud odebral se do Francie a vstoupil do francouzské legie.

O životě a činnosti bratra Matějky za světové války dozví se čtenář z jeho pamětí, jež jsou uloženy v archivu Památníku odboje a nyní vycházejí v našem listě pod názvem: „Z Rakouska ke Slovanům“.

Známe všichni našeho usměvavého, nenáročného, skromného, v práci vytrvalého, poctivého a svědomitého bratra Matějku.

Tvoje narozeniny, bratře Matějko dávají nám příležitost k radostnému pohledu do minulosti naší spolkové činnosti, kterou vyvolal duch náboženského a mohutného národního rozvíjení.

Bratře Matějko, Tobě věrnost k Církvi a opravdová láska k národu byla nejdražším pokladem duševním, cítil jsi tak jako ostatní bratři, kladoucí základy k naší legionářské organizaci, že je nutno, aby katolický smýšlející legionář se sdružil a vystoupil na veřejnost se svým nábožensko-vlasteneckým přesvědčením, aby spontánně projevil upřímně vlasteneckví a tradičního katolického ducha v národě.

Byl to krok odvážný a obtížný, poněvadž šlo o smělý projev mužného katolického a národního charakteru, ne-

boť bylo to v době největšího náporu na katolicismus v národě a v Praze zvlášť a proto bylo orpavdovým heroismem, veřejně se hlásiti k Církvi svaté a tradici svatováclavské.

Braťre Matějko, zažíváme chvíle radosti ve vzpomínkách na naše četně navštívené schůze s Tvoji přítomností na Strahově, mající ráz upřímných bratrských kroužků, kde jsme se poučili, osvěžili, pobavili a rozcházeli s touhou, abychom byli opět brzy pohromadě.

A ještě jiný činitel naší Jednoty působí Ti radost – Jednota našich přátel, která se nám tolik obětuje a které máme mnoho co děkovati.

Dobře jsi pracoval, braťre Matějko, a došel jsi výsledku své práce. Pán Bůh Ti odplaf všechno, co jsi vykonal pro naši jednotu.

Přejeme Ti všichni z upřímného srdce, aby Ti dobrotivý Bůh milost a požehnání seslal, zdraví zachoval, aby ses ještě dlouho těšil mezi námi.

Tvoji braťři a přátelé.

Prátek večer a oslava 65. narozenin nejstaršího bratra naší pražské skupiny Dominika Matějky koná se ve čtvrtek 18. listopadu t. r. o 8. hod. večer v malé dvoraně paláce Charitas. Učinkují přední umělecké sily. Katolickou veřejnost srdečně zveme.

Nově zvolený výbor Ústřední jednoty čs. legionářů pro zemi českou

Předseda: Ph. Dr. a JUDr. Dionysius Polanský, advokát v Praze,

I. místopředseda: Kašpar Hintermüller, poslanec v Kosově,

II. místopředseda: Jan Šprýňar, průmyslník v Novém Městě,

III. místopředseda: Antonín Pittner, soudní úředník, Teplice-Šanov,

I. jednatel: Josef V. Kříkava, přednosta záložny v Praze,

II. jednatel: Emil Dostál, korektor a spisovatel, Praha,

III. jednatel: Jan Foltín, inspektor, Praha,

zapisovatel: J. Prácheňský, štábní rotmistr, Praha,

pokladník: Jindřich Suška, prokurista, Praha.

Členové výboru:

Josef Balín, restaurátér v Rokycanech, Rudolf Brandejs z Plzně, Dr. Marek Čaha, vrch. odb. rada MNO, Praha,

Ignác Kolář, správce ve Vodňanech,

Rudolf Kozel, tajemník Kolín,

Dr. Th. Novák, min. rada, Praha,

podplukovník A. Pelich, Praha,

vdp. Mlejnek, známý hraničářský pracovník, nově zvolený předseda Zemského svazu jednoty přátel katol. katol. legionářů. Mluvil krátce, ale jeho slova hřímala, povzbuzovala i varovala. Mluvil od srdce k srdci, volaje všechny věrné Čechy, aby semkli své síly k obraně svobody své vlasti a národa!

Byla to bouře nadšeného potlesku, jež provázela jeho slova. Když sám pln nadšení a lásky k legionářům a k vlasti volal, aby Praha a Čechové nezapomínali na hraničáře, již jsou pevnou hrází a stráží, ozvalo se hřímavé: „Prisaháme!“

Ke konci promluvil ještě několik řečníků. Nečež shromáždění zapěli píseň „Pod korouhví sv. Václava“, která byla složena kap. Rabanem před dvěma léty k sjezdu katolíků. Z valných hromad zaslány byly pozdravné telegramy prezidentu republiky Dru Benešovi tohoto znění: „Katoličtí legionáři společně s Jednotou přátel, posílají Vám, pane presidente, ze svého zemského sjezdu

upřímný projev oddanosti a věrnosti Vám i naší milé republice.“

J. Em. nřdp. kardinálu dru Kašparovi: „Katoličtí legionáři a jejich přátelé posílají světiteli svatováclavského praporu ze svého sjezdu upřímný projev oddanosti a věrnosti vůči svatováclavské.“ J. E. arcibiskupu olomouckému Dru Prečanovi:

„Katoličtí legionáři a jejich přátelé v Čechách posílají svému vzácnému příznivci ze svého sjezdu upřímný a srdečný pozdrav.“

Ministru Msgre Dr. Srámkovi:

„Ministru Dr. J. Srámkovi, vůdci čs. katolíků, záchránci čs. demokracie a vzácnému příteli posílají katoličtí legionáři a jejich přátelé v Čechách ze zemského sjezdu upřímný a srdečný pozdrav a ubezpečují svou oddaností.“

Dále byly zaslány telegramy ministru nár. obrany Machníkovi, ministru Dostálkovi, opatu Dr. Zavoralovi, kanovníku Boh. Staškovi a generálu Janinovi. Slavnosti zakončeny byly národními hymnami.

Zvolený výbor Jednoty přátel katol. legionářů v Čechách

Předseda: Br. děkan Václav Mlejnek, Teplice-Šanov,

I. místopředseda: Bedřich Klimeš, prokurista, Praha-Bráník,

II. místopředseda: Ing. Frt. Schneider, major, Praha,

jednatel: Ing. Karel Joachim, podplukovník v. v., Praha,

zapisovatel: Josef Kašpar, úředník, Praha,

pokladník: Josef Kuděj, disponent záložny, Praha-Bráník,

organizační referent: Josef Jandáček, tajemník, Praha,

akční referent: Vladimír Kopecký, úředník, Praha,

zpravodajský referent: Josef Svoboda, přednosta pojišťovny, Praha.

Členové výboru:

František Anděl, farář v Holicích,

městský rada Karel Brejcha, Praha,

vicepresident obch. komory Rudolf Bukáček, Praha,

Václav Buřil, farář v Mezirůči v Cechách,

Jordan Dostál, děkan v Třeboni,

J. Dragoun, farář, Slivenec,

vrchní tajemník Josef Fikejzl, Praha,

Frant. Krčmář, železn. manipulát, Podmokl,

Josef Polák, ředitel tiskárny, Hradec Králové,

spisovatelka Nina Svobodová, Praha,

prokurista Josef Sedla, Praha,

Zdenka Škábová, soukromnice, Praha,

Anna Šmahová, zemský poslanec, Praha,

Jan Zelenka, vrch. ber. taj. v. v., Slaný.

Ph. Dr. a JUDr. Dion. F. Polanský

škpt. Ant. Přenosil, Mladá Boleslav,

Bohumil Setka, Český Wiesenthal,

Roman Škarka z Ústí nad Orlicí,

Jindřich Veselý, magistr. úředník, Slivenec,

Ant. Turek, Strakonice,

Dr. F. Vondráček, odbor. rada, Praha,

Jindřich Winkler, přednosta, Praha.

Br. děkan Václav Mlejnek

Svoji neúčast na našich slavnostech omluvili:

Ministr Dr. Jan Srámek, ministr Ing. Jan Dostálek, primátor hl. m. Prahy Dr. Petr Zenkl, Zemské vojen. velitelství, Bratislava, brig. generál V. Pozdíček za 2. divisi, brig. generál B. Neumann za 5. divisi, generál Moravec za 11. divisi, generál Svitek za 12. divisi, brig. generál Hněvkovský za 14. pěší brigádu, pplk. g. št. Z. Bureš za 4. jezd. brigádu, Velitelství vojenské akademie, Velitelství 4. pol. dělostř. brigády, Důstojnický sbor dragoun. pluku č. 8 knížete Václava Svatého, plk. Michálek za pěší pluk 1., plk. Tomeček za pěší pluk č. 2, Velitelství pěších pluků č. 12, 30, 35, 37, 39, 42, dělostřel. pluk č. 4 a 125, Telegrafní prapor č. 1 a 5, Cyklistický prapor č. 2, za Slovenské legionáře br. Lenděl, Jihočeská orelská župa Jirsíkova, Jednota Čs. Orla Vinohrady, Praesidium čsl. strany lidové v Čechách, Klub poslanců lid. strany, Dr. Jan Jiří Růčká, mpí Batová, vdova po průmyslníku, mpí Kořínková, mpí Maternová, mpí Pilnáčková, J. M. opat Zavoral, pap. prelát F. Světlík, br. farář Tuček, br. prof. Krpálek, br. farář Krejčí, br. vládní rada Bača, br. Navrátil, br. Králík, br. Vtípil, major Dvorský, ředitel Čech, kom. rada Schnöbling, MUDr. Koudela, br. pplk. g. št. Hrubíš, br. pplk. Rameš, primář Dr. Lenz, Frt. Strnadal, Dr. Valenta, Dr. Schauer, primář Dr. Tuhý, br. Cadek, Tuček a Strýgl.

Zaslali jste předplatné ?

Doporučujeme legionářskou prodejnu
VÁCLAV STICKEL
 prodejna čsl. říšdní loterie
PRAHA XIX., Vuchterlova číslo 16.

Josef V. Křiklava:

Naše legie

U Zborova, na Sibiři, u Doss Alta,
 Vouziers,
 v dálných krajích, krvácela naše legie.

Věrna vlasti, věrna Bohu, věrna národu,
 vydobyla po staletích Čechům svobodu.

S písní na rtech, s vírou v duši za svou otčinu umírali čeští chlapi každou hodinu. Doma matky modlily se za vítězství zdar -

Václave, patrono svatý, nepříteli zmar!

Svobodu si uhájíme, naši rodnou zem nepřátelům nevydáme nikdy vlast svou v plen.

Věrní budem víře matek, řeči národa, odkazů to věrozvěstů Cyrilla a Methoda.

Jiří Sahařa:

Svatováclavští rytíři

Právě v těchto časech je potřebí oživiť pamět na velice čestný titul dávných našich předků, kteří slyneli velikými zásluhami.

Při korunování českých králů se užívalo zachovalého svatováclavského meče k pasování nových rytířů. Král Václav II. druhý den po své korunovaci (r. 1297) dotkl se tím mečem 240 šlechticů českých i jiných a pasoval je tak na rytířství.

Král Jan Lucemburský ve dni své korunovace r. 1311 pasoval tak na rytíře dva mladíky, jimž uloženo, aby drželi korunu nad královou hlavou. Také Karel IV. mečem slavnostně udeřil některé přítomné, povýšiv je tak na rytíře. Tito nazýváni rytíři svatováclavskými nebo zlatými.

Podobně po něm král Zikmund úderem meče pasoval mnoho rytířů roku 1420.

Tato tradice pevně se vkořenila, takže sami Habsburkové se jí poklonili a takové pasování konali. Když nastoupil u nás vládu Ferdinand I., tu dle úřední zprávy r. 1527 mečem zdelal mnoho „rytířů zlatých“. Král Rudolf r. 1575 „obdařil čtyři (pány) pásem zlatým, udeřiv je mečem, jakž jest obyčej“. (Od uděleného nádherného pásu odvozeno slovo pasování.) Matyáš II. povýšil tak r. 1611 dva urozence Ferdinand II. r. 1617 tři, Ferdinand III. r. 1627 čtyři, Ferdinand IV. r. 1646 pět, Leopold I. r. 1656 devět,

ODĚVY

pánské, dámské všeho druhu, orelské kroje a všechny součástky zhotoví oděvní družstvo

SNAHA Praha I., Melantrichova 5, I. p. vchod z Lillové 21. — Telefon číslo 332-29. Úvěru schopným povolujeme splátky

Karel VI. r. 1725 docela 47. Marie Teresie (1743) 21, Leopold II. (1791) 14, František I. (1792) 17, Ferdinand V. (1836) dvacet.

Pak ten obyčej usnul. Císař František Josef I. se nedal v Praze korunovati, následkem toho odpadlo i pasování, které vždy slaveno ve dnech korunovačních. Habsburkové ovšem povyšovali - jak aspoň ze jmen vysvítá - s počátku obyčejně cizince, později i Čechy. Ale - aspoň projevovali tak úctu zemskému sv. patronu, poukazující i cizincům na veliký význam tohoto světece, ostatně vzdávali hold našemu svatému knížeti i jiným různým způsobem.

Různé okolnosti svědčí, že ten zvyk se ustálil u nás již před Václavem II. a že žádný náš panovník v pozdějším středověku na něj nezapomněl.

Neškodilo by, jestliže by kompetentní korporace název „svatováclavského rytíře“ obnovila, ovšem tento titul by měl poněkud jiný význam a udělil by se trochu jinou formou než v minulých stoletích. Udělil by se těm, kteří by byli opravdovou morální stráží svatováclavskou. Vždyť jméno sv. Václava je pro všechna vlastenecká srdce tolik hřejivé!

V sekretariátu Ústřední Jednoty čsl. legionářů-katolíků v Praze II., U Půčovny 4, úřaduje celý týden mimo soboty a svátky od 16 - 18 hodin bratr Jan Foltín. Bratři v sociální potřebě obračejte se na něho.

Orelští dobrovolníci na Slovensku z r. 1919 obdrželi za svou povinnost vykonanou v době nejtěžší od RCS. bronzový kříž, zavěšený na modrobílé, svíslé pruhované stuze. Uprostřed kříže bude lviček státního znaku a meč. Na rubu odznaku bude nápis: Za pomoc v dobách nejtěžších - RCS. Odznak bude vydáván M. N. O. zdarma. Právo na nošení této medaile mají osoby, které, ač nebyly odvedeny, dobrovolně se přihlásily v době mezi 28. říjnem 1918 a 7. červencem 1919 a službu ve vojenských nebo dobrovolnických útvech vykonávaly. — Účastníci Strážního oddílu čsl. Orla necht se oň přihlásit Při tom upozorňujeme všechny, kteří se dobrovolně přihlásili k obraně vlasti ve sbora uvedené době, aby se přihlásili u Jednoty přátel katol. legionářů, kde bude utvořena dobrovolcká sekce. Jedná se také o schválení historické uniformy těchto dobrovolců. -jvk-

HRANIČÁŘ

Teplice-Šanov

Právě v památný den Dušiček konal se ve farnosti sv. Alžběty v Šanově pohřeb vdp. Msgra Edmunda Tobische, arciděkana a bývalého vikáře Teplického vikariátu. V Pánu zesnulý vedl po 35 let duchovní správu v Šanově a byl pro svoji dobročinnost a kněžskou horlivost ve všeobecné vážnosti všech svých osadníků. I jako vikář byl milován a ctěn ode všech spolubratří, kteří v něm viděli spíše svého bratra a dobrého přítele nežli svého představeného. Choroba a vysoký věk přinutily ho nejdříve vzdáti se úřadu vikáře, letos v srpnu konečně i úřadu duchovního správce. Dlouho se zaslouženému odpočinku netěšil. Zemřel 28. října ve věku 74 let. Pohřbu se zúčastnil sám njd. biskup Msgr Dr. Ant. Weber z Litoměřic, který za zesnulého sloužil requiem a vykonal první výkrop, přes 30 kněží, zástupci města, spolky a velké množství věřících, jejichž slzy nejlépe svědčily, jak svého duchovního pastýře milovali. — Nyní se bude jednat o obsazení fary v Šanově. Jak se dovidáme, městská rada již o něm jednala, ale nechceme věřit tomu, co ve schůzi rady bylo referováno, že by o uprázdněnou faru se hlásil jen jediný kvalifikovaný kandidát. Pokud víme, zajímali se o faru v Šanově i jiní kandidáti, vesměs starší, osvědčení kněží, a biskupská konsistoř by jistě nebyla tak nespravedlivá, aby všem kandidátům upřela způsobilost pro toto místo a jen jednomu ji přiznala. Spíše se domníváme, že u městské rady je snaha, aby se farářem stal spolehlivý německý kněz. K čemuž jen podotýkáme, že

Teplice-Šanov jsou lázeňským městem, že mimo usedlé Čechy sem přijíždí každoročně mnoho českých hostů, a jest tedy jen spravedlivým požadavkem, aby nový farář u sv. Alžběty byl, ne-li Čech, tož alespoň české řeči dokonale znalý, jako je nyníjší administrátor vdp. Dr. Rabas. Na jmenování nového faráře v Šanově jsme tedy opravdu zvědaví, neboť máme na něm veliký zájem.

(Organisační.) V neděli dne 7. t. m. konala se slušně navštívená schůze českých katolíků v Lázeňském domě. Známy a věhlasný spisovatel, p. Dr. J. Krlín z Prahy, přednesl skvělou a jedinečnou řeč o poměru inteligence k náboženství a k církvi katolické. Škoda, že právě naše katolická inteligence nebyla ve větším počtu zastoupena, krásná přednáška byla by si toho plnou měrou zasluhovala. Na slova řečníkova navázal profesor obchodní akademie p. Fr. Kolář, který nadšenými slovy doporučil přítomným katolický tisk, časopisy i knihy. Předsedající vrchní soudní revident p. Kar. Bruna děkoval oběma řečníkům a nabádal české katolíky, aby si jejich slova vzali k srdci, katolický náš program věrně plnili a navzájem se milovali. K doslovu se přihlásil vdp. V. Mlejnek. Zdůraznil, jak jest třeba svorné, obětavé práce všech katolíků na poli náboženském i národním, hospodářském i sociálním. Připomenul, že máme svůj peněžní ústav, záložnu „Hermes“, která má v celém pohraničí své sběrný, že máme nyní svůj hraničářský časopis „Svatováclavskou Stráž“ a že jest naší svatou povinností, abychom oba tyto naše podniky co nejvíce podpořili. Chorálem svatováclavským byla tato naše krásná schůze ukončena.

Připomínáme znovu, že příští neděli, t. j. dne 21. t. m., večer konáme cecilskou zábavu s tancem v Lázeňském domě a zveme k ní ještě jednou všechny katolíky a všechny příznivce našeho hnutí.

Litoměřicko.

Státní policie do Terezína. Důležitým a účelným opatřením s hlediska obrany státu bude dosazení státní policie do Terezína, k němuž má nyní dojít. Případ rotmistra Krejzy, popraveného pro velezradu, dokázal, jak se o toto posádkové město nápadně zajímá špionážní služba. Bude tedy snad tímto opatřením její činnosti částečně zabráněno.

Konrád Henlein věnuje Litoměřicím až příliš nápadnou pozornost, neboť je neustále poctívá svojí návštěvou. Bylo by lépe, kdyby se neobtěžoval.

Ústecko.

Dne 12. září t. r. konala se v Ústí okresní valná hromada čs. strany lidové, za účasti župního tajemníka p. Herverta z Loun. Svými delegáty byly zastoupeny všechny stávající organizace na okrese. Po zahájení a úvodním proslovu p. tajemníka provedeny byly volby v tomto sestavení: předsedou Josef Hvězda, dělník, Trmice čp. 88, místopředsedou Frant. Krutký, pošt. zříz., Ústí n. L. čp. 1, důvěrníkem Karel Stekbauer ml., obch. zaměstnanec, Unčín čp. 66, zapisovatelem sl. Julie Šarochová, učitelka, Bohosudov, pokladníkem Ant. Kočí, horník v. v., Chabařovice, revisory: vldp. Jar. Dostálek, katecheta z Ústí n. L., a Fr. Exnar, strojník z Trmic. Členy výboru a náhradníky jsou: Bohuslav Mudroch z Ústí n. L., Arnošt Hrabina z Petrovic, Jan Di-

Dominik Matějka:

Z Rakouska ke Slovanům

Pokračování.

V této veliké vesnici byly nás 4 prapory a pátý byl v Temešváru. Obyvatelé jsou Němci (Sedmhradští Sasici) a nosí stejné černé obleky. Každý den, vyjma neděle, měli jsme polní cvičení a odpoledne cvičení se zbraní na blízké pastvině. V neděli 1. listopadu chtěl jsem jít se třemi kamarády do Temešváru. Než vyšli jsme za vesnici, rozmyslil jsem si věc a vrátil se sám a zašel do kostela, který byl naplněn našimi vojáky. Poznal jsem ihned kazatele, který kázal obdobně jako v Komárně. U vědomí jákému nebezpečí smrti jdeme vsťíc, poroučel jsem svůj osud do rukou Božích.

Ve čtvrtek 5. listopadu 1914 v 10. hodin odcházel již jeden z našich praporů a my jsme nastupovali blíže

kostela. Postavili jsme pušky do pyramid, odložili tlumoky a čekali na oběd.

V poledne, za krásného počasí, pochodoval náš prapor do Temešváru na nádraží, kde jsme nastoupili do vlaku. Vedlejší osobní vůz zůstal neobsazen, ten jsme obsadili a rozdělili se o místa tak, že jsme mohli v noci ulehnutí na lavice a pod ně.

Ještě za denního světla unášel nás vlak směrem k Bělehradu. K večeru již se nesmělo svítiti ve vlaku. Když se rozednilo, vál silný mrazivý vítr a v dáli bylo viděti srbské hory, táhnoucí se v polokruhu.

V poslední rakouské stanici, měl náš velitel výstup s přednostou stanice, který nechtěl dále vypraviti náš vlak. Konečně pomalu vyjel vlak, před nejbližší stanicí Keve-Váre kol 10. hodiny zastavil v poli.

Při výstupu z vlaku pohřešili jsme jednoho kamaráda, jehož výzbroj zů-

stala ve voze. Musil jsem mimo svou těžkou výzbroj nésti ještě jeho pušku a jiní dva tlumoky.

Do prvního statku od nádraží vyšel celý náš 1. „zug“ od první „kumpačky“ s četařem Matějíčkem z Košíř. Do dvou velkých světnic nanosili jsme si slámu.

Zdejší Srbové jaksi se báli mluvit s námi. Slyšeli jsme, že předešlý den byl zastřelen zdejší starosta, byv usvědčen z vyzvědačství. Odpoledne a k večeru přijely další prapory a s nimi i náš pohřešovaný kamarád. Dvě těžká děla zaujala posice k ostřelování. Ve 3 hodiny byl dán rozkaz, že v 6 hodin večer je nástup a odchod.

Vyšli jsme za tmy z vesnice a dva místní četníci dělali nám průvodce. Došli jsme za nedlouho k vysokému náspu, byl to regulovaný břeh Dunaje, jak jsme později poznali, který nás

višek z Chabařovic, Ludvík Miller z Unčova a Marie Pilecká z Ústí n. L. — Bylo usneseno ve všech stávajících organizacích provést v dohledné době valné hromady a budovat organizace nové v místech, kde dosud nestávají. Čeští katolíci na severu musí si uvědomit, že jejich místo jest jedině v čs. straně lidové a proto nově zvolený okresní výbor musí podniknouti velkou náborovou akci ku rozšíření počtu členstva i organizací.

Z Chabařovicka a okolí

Také na soudním okrese chabařovickém vydala státní policejní expositura zákaz kolportáže neperiodického tiskopisu (letáku) vydaného spolkem „Verband zum Studium und zur Förderung der Volkswirtschaft, Sitz Teplitz-Schönau“, tiskem firmy R. Brettschneider v Podmoklech, s heslem: „Deutsche Hausfrau kaufe richtig“, na němž je znázorněna žena, držící otevřenou peněženku a stojící za řadou domků. Na jednom z nich je nápis: „50.000 Familien deutscher Kaufleute“.

Leták nepřímo vybízí k bojkotu podniků jistého druhu, čímž je ohrožován veřejný klid a pořádek.

Není třeba, abychom k tomu dělali další poznámky, ale musíme konstatovat, že s letáky vychází zase jenom ten nacionalismus a ne demokracie.

Naše úřady se těchto věcí více všimají a česká veřejnost v pohraničí sleduje s velkým zájmem jejich zajisté správný postup.

Trnovany u Teplíc.

Můžeme svým čtenářům sdělit radostnou zprávu. — Úředním výnosem bylo právě schváleno utvoření samostatné farnosti

v Trnovanech, které dosud náležely k farnosti Novosedlické. Dokonce bylo i stanoveno, že farářem v Trnovanech má být český kněz, což jistě čestí katolíci přijmou s povděkem.

Dubí u Teplíc.

Sdružení českých katolíků koná svou členskou schůzi v neděli dne 28. listopadu ve spolkové místnosti. Referát přebral za vzácné ochoty vdp. V. Mlejnek z Teplíc-Šanova. Svě členy a přátele zveme k největší účasti. — Naše Sdružení utrpělo bolestnou ztrátu úmrtím věrné členky, pí Kopáčkové. Pohřbena byla v pondělí dne 8. t. m. na hřbitově v Novosedlicích za četné účasti členstva a přátel. Její duše se odporučuje zbožné vzpomínce.

Košfany u Teplíc.

Vypsání volby byly tedy odloženy, u nás již po třetí, a kdy se budou konat, dnes nikdo neví. Bez ohledu na odložení voleb konali jsme alespoň členskou schůzi, při které přítomnou situací poutavým způsobem nám objasnil náš okresní důvěrník vdp. V. Mlejnek z Teplíc-Šanova. Seznali jsme, jak velice jest zapotřebí, abychom my katolíci s veškerým úsilím pokračovali v organizační práci, získávali nové stoupence a podporovali všemožně náš lidový tisk, zejména náš nový hraničářský list „Svatováclavskou Stráž“. Musili jsme si bohužel přiznati, že v poslední době naše katolické hnutí uvízlo na mrtvém bodě, nejenom u nás v Košťanech, nýbrž i jinde v hraničářských organizacích. Nebylo to naší vinou a není v našich silách zjednatí nápravu. Neměli jsme listu, který by katolické hraničáře k práci povzbuzoval, nemáme dosud tajemníka, který by hraničářské organizace budoval a udr-

žoval. Zupní tajemník jest příliš daleko od nás, má příliš rozsáhlý obvod pracovní a tak se nám zdá, že o nás ví jenom, když žádá od nás daň strany a příspěvky na udržení sekretariátu. Ústřední sekretariát má pochopitelně největší zájem pro velké podniky strany, rezervuje si naše vůdce pro manifestační tábory a sjezdy v území, kde má Lidové hnutí silně vybudované posice. A my hraničáři si připadáme jako sirotkové, kterých „nemá nikdo rád“. S vděčností aspoň přijímáme pomocnou ruku, kterou nám podávají katolické legionáři, a slibujeme jim, že rádi budeme odbírat a podporovat jejich a nyní i náš hraničářský časopis „Svatováclavskou Stráž“. A prosíme a očekáváme s pevnou důvěrou, že i Ústředí naší strany pochopí jednu významnou hraničářskou lidovou organizaci a znovu obsadí místo hraničářského tajemníka v Teplících-Šanově, kterému, bude-li jen trochu schopný, jistě se podaří oživit a posílit katolické lidové hnutí nejen u nás v Košťanech, ale i v celém pohraničí.

Jos. V. Křiklava:

A teď do práce

Zemský náš sjezd musí být mezníkem v organizaci a činnosti Ústřední Jednoty čsl. legionářů v Čechách. Pan prezident republiky Dr. Ed. Beneš vyslovil přání k naší deputaci, aby katolické legionáři byli mostem mezi ostatními legionářskými a také národními a vlasteneckými organizacemi k jednotě národa. Na sjezdu, kde byly zastoupeny takřka všechny legionářské a branné organizace, podali jsme si ruce k práci pro stát. Jest tedy naší povinností a to všech, jak v Praze, tak i v poslední zapadlé vsi na Šumavě anebo v českomoravské vysočině přiložit ruku k dílu a v prvé řadě dáti si organizaci do pořádku.

Provedeme novou přihláškovou akci a zašleme všem bratřím leták s několika přihláškami a prosíme, aby byly vyplněny a nám do ústředí odeslány. Každý získej nejméně jednoho členu. Je jich v katolických spolkách dosti, abychom se mohli pochlubití náležitým počtem členů. Ve všech krajích uspořádáme konference legionářů a schůze vlastenecky citících českých katolíků. Na schůzích promluví vždy legionář, člen Jednoty přátel a hraničář. Připravujte tyto schůze a napište nám, kdy schůzi svoláte.

Provedeme a budeme každým rokem prováděti vánoční akci k podpoře našich chudých bratří legionářů, vdov a sirotků po padlých a zemřelých legionářích (napište nám adresy těch,

chránil z levé strany. Na pochodu několikrát se odpočívalo, až konečně byli jsme na místě, určeném ku přechodu přes Dunaj. Jelikož vítr stále silně vál, takže nebyla přeprava přes řečiště možná, ulehli jsme na trávnik a pohlíželi na blízké vrchy. Bylo viděti občasné mihání světélka.

Kol 10. hodiny večer náhle se zablýsko, zahřměl výstřel, náboj zasvištěl a dopadl poblíže nás; nato druhý a třetí, na štěstí nás žádný nezasáhl; leželi jsme v jednom houfu. Pak nastalo zase ticho.

Dlouhým pochodem upoceni, zabalili jsme se do pokrývek a celt, ale mrazivý vítr profukoval až na kosti.

K ránu dal velitel brigády, generál Mrázek, rozkaz k zpátečnímu pochodu, poněvadž nebylo již možno za tmy útok provést, za světla by nás na tomto místě zničilo srbské dělostřelectvo.

Při zpátečním pochodu nebyl ani

odpočinek; zůstal jsem pozadu. Slunce stálo již na obloze, když jsem našel nás, večer opuštěný byt a ja velice unaven, ulehli jsme. Ale nespál dlouho. Probudil mne desátník denní služby, táže se, kdo je nemocen. Cítil jsem slabé píchání u srdce a dal jsem se napsati k prohlídce.

Prohlídka byla odpoledne v malém domku na náměstí, zhrozil jsem se zástupu vojáků před domkem stojících: byla zde dobrá polovice praporu.

Za 2 hodiny přišla na mne řada. Vlidně a česky mne oslovil mladý lékař: Jak jsi stár a co ti schází? Když jsem mu řekl, že 42 roky a že mne píchá u srdce, dobře mne proklepal a pak řekl: Máš tři dni „dienstfrei“. Měl jsem radost, že jsem jednou přišel na dobrého lékaře a snad přece něco „ošvindluji“. Byl jsem v Praze třikrát u prohlídky a při poslední hrozil lékař vězením. Pokračování.

kteří si podpory zaslouží a jí skutečně potřebují). Bylo by hanbou celé české katolické veřejnosti nechati hladověti ať už naše bojovníky za svobodu anebo jejich vdovy a sirotky. Víme, že naši bratři jsou z 90% chudí a nemajetní a nemohou si pořídit uniformy a přece zájem organizace nejen naší ale i reprezentace katolického tábora vůbec a manifestace pro brannost vyžaduje, aby naši bratři při různých slavnostech vystupovali v historických uniformách. Poprosíme proto katolickou veřejnost, aby nám přispěla k okrojování našich bratří, jelikož valná část jich si uniformy sama pořídit nemůže.

Budeme nákladem Zemského svazu Ústřední Jednoty vydávat 3-4x za rok knihovničku Svatováclavské Stráže. V prvním svazku ještě před vánoci vyjde povídka spisovatele - legionářského historika Emila Dostála: Vánoční pouť československého vojska. Kniha bude stát jen Kč 3.-. Objednejte ihned.

To by tak byl krátký nástin činnosti v nejbližší době. Prosíme všechny naše čtenáře o spolupráci a spoléháme na ně. Napište nám nejdříve adresy legionářů-katolíků ve vašem městě, vesnici a okolí a to každý čtenář. Nezapomeňte!

Vojenská kancelář děkuje z daného příkazu za projev oddanosti, který jste zaslali panu prezidentu republiky z Vašeho zemského sjezdu. Podepsán: Generál Bláha.

Ve Voticích byl v neděli 31. října posvěcen nádherný pomník sv. Václava jako první památník Blanických rytířů, dílo to mistra Vasmíka. Akt svěcení vykonal v zastoupení J. E. p. kardinála Msgr. M. Kubáň, generální vikář čsl. branné moci. Jednota čsl. Orla ve Voticích přislíbila, že daruje našim legionářům na prapor stuhu. Slavnost bude se konati na jaře. -jvk-

Peněžní a organizační jednotky záložny Hermes. Centrála v Praze I., Masarykovo nábreží 18.

Kde ještě dnes lidé ukládají své peníze. Rolník Frič z Velenina u Lovosic zdědil po svém bratru domek. Prodal jej a stržené peníze v obnosu 20.000 Kč místo do záložny uložil do starého vojenského kufru. Odešel na pole a když se vrátil z práce, seznal ke své hrůze, že celý příbytek byl přeházen, kufr otevřen a peníze z něho zmizely.

Jiný hospodář z Velké Hubiny u Litoměřic byl opatrnější. Nosil peníze v náprsní tašce. Nechal tuto ležeti na stole, a odešel na dvůr. V krátké chvíli jeho nepřítomnosti vplížily se do světnice dvě cikánky, popadly tašku se 3000 Kč a jak přišly, tak zase zmizely.

Nejsou tyto dva případy poučné a výstražné pro tak mnohé, kteří své úspory z opatrnosti a bázně schovávají doma, místo aby je světili peněžnímu ústavu. Katolíci ob-

čané, máte dnes všude na blízku sběrný záložny „Hermes“, vite tudíž, kam máte své úspory vložit.

Jeden z prvňáků republiky, starodružiník plukovník Em. Kužel zemřel v úterý 9. listopadu t. r. Do České družiny na Rusi - do ruského vojska vstoupil 2. srpna 1914. Pohřeb konal se 12. listopadu 1937. - Budíž mu česká země lehkou.

Půjčky

ihned kulantně vyřizuje
BANKOVNÍ ZÁVOD
R. SEDLÁČEK,
PRAHA XII., Anglická 12

Knihařství

ANTONÍN BAUTZ
provádí veškeré práce zakázové, obchodní a nakladatelské.
PRAHA II., Podskalská 46.
Telefon 459.82.

BOHOSLUŽEBNÁ ROUCHA a veškeré kostelní potřeby a zeř. přesně dle církevních předpisů zhotovené, dodává levně

Ars Liturgica,
Anežka Městková, Praha II.
Ječná 2, u sv. Ignáce.
PRAPORY pro katol. spolky, dle vlastních dod. nákrešů, VLAJKY v každé ceně a provedení, vyšívání stuh.
ARS LITURGICA zn. jakosti.

PRO DOBRÉ BYDLENÍ
DOBŘÝ NÁBYTEK
od **fy R. BUKÁČEK** Praha-Karlín,
Královská tř. 47.

Odborné zařizování ústavů, vil, obchodů. Bohatý výběr, kvalitní výroba, levné ceny. — Telefon číslo 61705.

Hlavní název: **Svatováclavská stráž**

Autor: **Dominik Matějka**

Názvy článků: **Na okraj zdařilého sjezdu, Naše legie, Z Rakouska ke Slovanům, A teď do práce**

Stránky: **[1], 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8**